

Leona Wyczółkowskiego

Dzielnice: Wawer

Osiedla: Marysin Wawerski

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1985

Opis

Leon Jan Wyczółkowski (1852-1936) - jeden z najwybitniejszych malarzy, grafików i rysowników okresu Młodej Polski. Pochodził z podgarwolińskiej Huty Miastkowskiej (niektóre źródła podają Miastków Kościelny), kształcił w warszawskiej Klasie Rysunkowej pod kierunkiem Wojciecha Gersona, następnie w Monachium, Krakowie (pod kierunkiem Jana Matejki) oraz w Paryżu. Swoją talent ujawnił po raz pierwszy szerszej publiczności w 1873 roku, kiedy to na wystawie w warszawskiej "Zachęcie" umieszczono jego obraz "Święty Kazimierz na modlitwie". Początkowo malował głównie dla zarobku - były to głównie portrety, wnętrza a także sceny z życia wsi ("Kopanie buraków", "Orka na Ukrainie", "Wesołe pacholęta"). W 1895 roku powrócił do Krakowa, gdzie został profesorem miejscowej Akademii Sztuk Pięknych a dwa lata później założył Towarzystwo Artystów Polskich "Sztuka". Pracę pedagogiczną kontynuował do 1911 roku, kiedy to ze względu na stan zdrowia przeszedł na emeryturę. W tym okresie powstały liczne portrety bohemy krakowskiej (m.in. Ireny Solskiej, profesora Ludwika Rydygiera z asystentami), "Gra w krykieta", "Japonka", "Stańczyk", "Autoportret w chińskim kaftanie" a przede wszystkim wizerunki Tatr. Uprawiał malarstwo olejne, akwarelę, pastele, bliski był mu również rysunek kredką. Od 1904 roku wydawał tzw. "Teki litograficzne" - wykonane w różnych technikach (m.in. akwatinty, akwaforty, litografii i aligrafii) tematyczne zbiory wizerunków Wawelu, Legionowa, Lublina, Białowieży, Kościoła mariackiego, Pomorza, Litwy i Gdańska oraz Warszawy, którą uwiecznił w cyklu 7 autolitografii. Nie był to jego jedyny cykl - za pomocą pastelii przedstawił Skarbiec Wawelski. Podczas I wojny światowej znalazł się ponownie w stolicy, tu wstąpił w szeregi Legionów i wraz z nimi przedostał się na Wołyń a później na Podole. Był kolekcjonerem sztuki wschodniej, której część ofiarował w 1922 roku Muzeum Wielkopolskiemu w Poznaniu. W dowód uznania otrzymał wówczas niewielki dworek w podbydgoskim Gościeradzu (przedstawiony na jednym z płócien). Wówczas to prawie całkowicie porzucił malarstwo, pozostając wiernym grafice a także swoim próbom rzeźbiarskim. w 1934 roku objął Katedrę Grafiki na warszawskiej ASP. Zmarł w stolicy po krótkiej chorobie.

Spoczywa:

Cmentarz we Wtelnie niedaleko Bydgoszczy.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1985.07.18
